

ACTIE VOOR NATASJA BOOM in 1991: (Herinnering aan een sterke vrouw)

HOE EEN KLEIN DORP SOLIDARITEIT
LIET ZIEN VAN DE OVERTREFFENDE TRAP.

Hank was vroeger door zijn ligging tussen de 2 grote rivieren een gesloten gebied. De bewoners waren op elkaar aangewezen. Geen wonder dat er een groot solidariteits gevoel in de genen van de Hankenaren zit. Zelfs na het openen van de Keizersveerse Brug bleef dit gevoel bestaan. Men hielp elkaar door dik en dun. Een mooi voorbeeld hiervan was de actie voor Natasja Boom zij leed aan Cystic Fibrosis (CF = taaislijmziekte). Een ongeneeslijke ziekte die alleen doormiddel van longtransplantatie uitzicht gaf op een langer leven. Geen transplantatie betekent onherroepelijk een vroege dood. Een longtransplantatie werd in 1991 nog niet in zijn geheel vergoed door de zorgverzekeringen. Ja en dan staat Hank massaal op. Er werd een stichting opgericht met als leden: Antoinette Bolwerk (voorheen van der Dussen) , Anouk van Dortmont en Henk Nieuwenhuijsen om geld in te zamelen voor een dubbele longtransplantatie. 300.000 gulden moest er komen waarvan 125.000 gulden eigen bijdrage. Iedereen dacht dit is letterlijk een brug te ver, maar de Hankenaren zetten de schouders eronder. Bedrijven werden benadert en er gebeurde van alles, van wielervedstrijden tot danswedstrijden en een soundmixshow én een groots opgezette estafette-loop door de politiekorpsen van regio Zuid-Holland-Zuid. Zij zorgden voor het doorslaggevende bedrag van fl. 125.000,00.

Maar in het geheugen van elke Hankenaar staat nog steeds 4 mei 1991 gegrift. Dé dag dat Hank kon laten zien wat er in één dag kon worden opgehaald in zo' n klein dorp. De Kurenpolder was het strijdtoneel en er was letterlijk van alles te doen. Er waren mensen waarop je in kon zetten als ze de Kurenpolder op hun knieën zouden rondkruipen. Massaal werd er op ingezet. Tijdens al deze acties dwong een vriendenclub uit Nieuwendijk waarvan de roots van de ega' s liggen in Hank, Geertruidenberg en Raamsdonksveer, veel respect af. Voor het toenmalige restaurant De Riethaak waren vier palen neer gezet en tijdens de gehele actie die dag zouden 4 mannen op deze paal blijven zitten. Je moet je dan inbeelden dat het geen paalzitten was waar men in een comfortabele stoel boven op de paal zat, nee gewoon een houten plankje en een voetsteun. Tussen alle acties door die dag bespeelde Arie treffers het publiek om deze arme drommels toch zeker te steunen met een donatie. En dat gebeurde: maar liefst 5000 gulden werd opgehaald. De totale opbrengst die dag was ruim 21.000 gulden. Een bedrag voor een dorpje zo klein waar alom in den lande met veel respect over gesproken werd.

Het bedrag was binnen, maar nu begon het zenuwslopende wachten op de donor longen. Helaas met de finish in zicht kon Natasja de streep net niet halen en Natasja overleed op 20 januari 1993. Wat nu te doen met al die gelden die zijn opgehaald? Omdat Cystic Fibrosis een erfelijke ziekte is werd het gezin Boom nogmaals getroffen door deze ziekte. Ook broer Thomas bleek CF te hebben. Gelden van de stichting werden aangewend om Thomas te helpen. Voor hem kwamen de longen nog wel op tijd. Dit alles brengt veel kosten met zich mee zoals speciale voeding, hoge dagelijkse reiskosten naar de Erasmus universiteit en de gespecialiseerde nabehandelingen. Vooral de geïsoleerde behandelingen zijn duur, want kost wat kost moet worden voorkomen dat er infecties van buiten optreden.

De stichting heeft in 2013 het besluit genomen om de gelden die op dat moment nog aanwezig waren binnen de stichting, over te dragen aan de Nederlandse Cystic Fibrosis Stichting, daar deze op professionele wijze en met veel deskundigheid zich nog beter kunnen inzetten voor CF patiënten. Dit verhaal kwam tot stand met medewerking van de familie Boom, waarvoor dank. Bij de foto' s: Op de palen zitten v.l.n.r.: Jacco van Maastrigt (Alm) Cor Hoeke, Leo Schaap en Robin Tavenier. (Foto Archiefkring*Hank). Andere foto: Natasja, toen alles nog goed leek te komen. (Uit het familie album van de familie Boom)

